

Yalnız Tatlıköy

Mevsimlerden Kış...
Yaprakların hüznü dağıttığı bir dem,
Zamana küsmüş bir dergah,
Kuşaqların yalnızlığına bırakılmış kutsal belde,
Tatlı köy!...
Kavak ağaçlarının sessizliği,
Sendedir gülmeyen güvercinler.
Bir başına kalmış baykuş ve kanaryam...
Hani sendeki Sino, Kolap, Dolap...
Ve senden kalan son gülüşüm.
Esintisiyle uyandığım kavak ağaçlarım.
Üşüyor musun yoksa?
Her sabah bakışlarımla ısıttığım, Ahmet Dağım...

Ve sen ey Aşağı Çeşme!
Kışın ısıttığın, yazın serinlettiğin derin hikâyem.
Belki sadece bana ait bir acımın.
Adısın sen...
Sol yanımın sancısı.
Benden aldığın, can düşmanım...
Nerdesin?...
Mevsimlerden Kış.
Umutlarımı yeşerttiğim...
Tatlıköy...
Yalnızlara kalmış bir başına...
Kaybolan çocukluğumda aradığım sen.
Bembeyaz hayallerle büyüttüğüm mekânım.
Büyük Hanedan Toprak evim.
Kim bilir kaç asırlar şahitlik ettin kutlu geleceklere...
Edebinle büyüdüğüm misafir odam.
Cömertliği ve yiğitliği edindiğim ocağım...
Büyük Ananın rahle-i tedrisinden öğrendiğim çocukluğum.
Kavganın ve keşmekeşliğin şahidi çeşmem,
Neler gizledik ki senden!...
Ey neşesine uyandığım!...
Korkularımın sesine avunduğum,
Çeşmem... iki gözüm.
Neden sessiz akıyaktasın?

Zerdali ağaçları bile bana küskün.
Kaybolan çocuk hayallerimin şahidi..
Çocukluğumu saklamakta olan derdim.
Ve adeta yabancılaştığım Tatlı köyüm.
Nerdesin?
Şimdi ise tütmeyen bir ocağ,
Pişmeyen ekmeğim.
Aradığımda bulamadığım kokun...
Rahmetinden medet umduğum Allahım.
Yalnızlaşan Kadim mezarlığım.
Fatıha bekler apansız yatan geçmişim...
İzsiz bir kar örtüsü kaplamış, Tatlıköyüm.
Kurtların cirit attığı sahipsiz beldem.
Bana bıraktığın acı ve keder
Dua'sız kalan Camim!..
Ezansız ve mağrur bir bekleyiş içinde Tatlıköyüm.
Mevsimlerden Kış...
Sessiz ve derinden akan hırçın Zap.
Üzerindeki buzlara inat.
Baharlarda yeşerecek umutlarımız.
Papatyalar selam duracak Sümbüllere.
Yeniden kelebekler uçacak,
Bütün kuşlarla barış olacak,
Fakat Tatlı köy KÜS,
Gönül kırık,
Belki de hiçbir zaman.
Kalbini açmayacak bize.
Ve içine almayacak,
Dışarı savurduklarını..
Sarmayacak bizi.
Çılgınsız bir yalnızlığın içinde...
Ben ve Tatlıköy...
Yeni baharlara...
Bütün umutlarımızla,
Yelken açacağız belki...
Ve Tatlıköydeki kış mevsimini...
Bahara çevireceğiz belki de...

Suat SEYİTOĞLU / Yenişehir, Ocak/2018

